

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΘΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΤΗΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΣΙΑΘΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν » » 15.
» τούς κκ. Φοιτητάς » » 8.

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΒΧΟΜΕΝΑ. — Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον ἐν Πειραιεῖ. Κλινικὴ Ὁθ. Σωνιέρου. Περίπτωσις ἐγκολεασμοῦ ἐντέρου, ὑπὸ Π. Κ. Ἀποστολίδου. — Περί τῆς διαβροίας τῶν παιδῶν. (Συνέχ.) — Περί ἀντιπυρετικῆς θεραπείας, ὑπὸ Ἀλκ. Σχίμφλε (ἐν Τριπόλει). (Συνέχ. καὶ τέλος). — Θεραπεία τῶν βλενωδῶν πλακῶν. — Καταπότια κατὰ τῆς ψαμμιάσεως. — Ἀλοιφή κατὰ τοῦ ἐκζέματος τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς. — Κινολίνη κατὰ τῆς διωθερίτιδος. — Ὁταλγίας θεραπείαι. — Βιδαποιήσεις. — Βιβλιογρ. δελτίον.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Κλινικὴ Ὁθ. Σωνιέρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΓΚΟΛΕΑΣΜΟΥ ΕΝΤΕΡΟΥ.

ὑπὸ Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ.

Ὁμολογουμένως ὁ ἐγκολεασμὸς εἶναι τὸ σπανιότερον ἀπαντῶν νόσημα ἐκ τῶν ἀπεργαζομένων τὴν ὀπωσδήποτε στένωσιν ἢ ἐμφραξιν τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος, ἀλλὰ σίναμα καὶ τὸ δίδον τὰς πλείστας ἐλπίδας ἀγαθῆς ἐκβάσεως, ὅθεν καὶ πλείστα ἀνεγράφησαν καὶ συνιστῶνται κατ' αὐτοῦ ἰάματα, ἀπὸ τῶν κλυσμάτων, τῆς ἐμφυσήσεως ἀέρος εἰς τὸ ἀπνευσμένον καὶ τῶν τελευταίων προταθεισῶν μετ' ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων πλύσεων τοῦ στομάχου, μέχρι τῆς καταφυγῆς εἰς τὴν γαστροτομίαν. Ἀποβαίνει δ' ἄλλως εὐνοϊκὸν τὸ νόσημα καὶ εἰς τὴν κλινικὴν παρατήρησιν διὰ τὸ σχετικῶς χρονιώτερον αὐτοῦ, τὸ παρέχον τὴν εὐκαιρίαν ἀλλεπάλληλα

νά δοκιμασθῶσι τὰ λάματα, καὶ διὰ τὰ εὐκρινῆ διαγνωστικὰ στοιχεῖα, ἅτινα παρέχει, αὐτὴν δηλαδὴ τὴν σχετικὴν χρονιότητα αὐτοῦ, τὰς ἐκ τῆς ῥήξεως τῶν ἀγγείων τοῦ συνεγκολεαζομένου μεσεντερίου αἱματηρὰς ἀποπατῆσαι; (Κρυβαλλιέρας). τὴν μετριότητα τοῦ μετεωρισμοῦ, καὶ διὰ τὸ ἐν γένει ἀβλυχρότερον τῆς εἰσβολῆς καὶ τῆς πορείας. Ἡ ἐφεξῆς ἱστορία τοῦ ἀρρώστου Λαζάρου Νόνη παρουσιάζει εὐκρινεστάτην κλαστικὴν εἰκόνα τοῦ νοσήματος, τοῦ ὁποίου, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, δὲν κατώρθωσε νὰ κατισχύτῃ ἀτυχῶς ἡ ἀναγκασμένη καὶ συνιστωμένη ποικίλη θεραπεία, ἡ ἐφαρμοσθεῖσα ἐπιμόλιως ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ εἰς μὲν τὴν αἰτιολογίαν τοῦ νοσήματος νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ κατατάξωμεν καὶ τὴν κατὰ χρῆσιν δραστικῶν καθαρῶν, ὡς καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ τοῦ ἀρρώστου· θεραπείαν δ' ἠκολούθησαμεν, ἐκτὸς τῆς συμπτωματολογικῆς, ὅπου ἐνεδείκνυτο αὐτῇ, τὴν διὰ κλυσμάτων καὶ πλύσεων τοῦ στομάχου, ἀποφυγόντες ἐξ ἀρχῆς τὰ καθάρσια, ἀφ' οὗ, γενομένου σχεδὸν πάντοτε τοῦ ἐγκολεασμοῦ ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω, ἡ ἐνέργεια ἐκείνων ἤθελεν ἐπαυλῆσαι τὸ κακόν.

Ὁ Λαζάρος Νόνης ἐτῶν 28, σπογγαλιεύς, εἰσηλθὼν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῇ 20 Μαρτίου. Ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ αὐτοῦ μηχανόνομεν ὅτι πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ πλέον εἶχεν εὐπαθεῖ τὴν κοιλίαν, καὶ ἠνοχλεῖτο ὑπὸ πόνων κατ' αὐτὴν, ὅστινες μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας κατέπαυον τῇ χρήσει προχειροῦ θεραπείας διὰ κλυσμάτων καὶ καθαρῶν. Πρὸ δέκα μηνῶν εὐρισκόμενος ἐν Τηγάψῃ (παράλιος τῆς Ἀφρικῆς) ἠνοχλήθη σφοδρότερον καὶ πάλιν ἐκ τῶν εἰρημένων πόνων, συνοδευομένων τότε ὑπὸ διάρροιας μετ' αἱματηρῶν ἀποχωρημάτων, ὅτε καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἱατρόν, ὅστις τῷ ἐχορήγησε, καθ' ἃ ἐνηυμεῖται, ναρκωτικόν τι ὡς καὶ δραστήριον καθάρσιον. Ἐκτοτε δὲ καὶ ἐκ τοῦ ταξιδίου ἐπανελθὼν, καθ' ἃ ἐξιν δὲ ποιούμενος χρῆσιν δραστικῶν καθαρῶν, κατελήφθη ἡμέραν τινα ὑπὸ ἰσχυροτάτων πόνων κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἀπὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ παρουσιάσε ὀρέψιν ἱκανῶς ἠλαττωμένην. Ἡ φυσικὴ ἐξέτασις τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων καὶ τῶν ὑποχονδρίων σπλάγχχνων ἐδείξεν αὐτὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα. Τῇ ἐπικρούσει μόνον ὀλίγη κατέρω τοῦ ἥπατος, κατὰ τὴν φορὰν τοῦ ἀνιόντος κόλου, παρατηρήθη ἡχος ἀμβλύς. Ἡ κοιλία ἦν μικρὸν μετεωρισμένη καὶ λίαν ἀλγεινὴ τῇ πίεσει, καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν περιγραφεῖσθαι χώραν ἐνθα ἠκούετο ἡ ἀμβλύτης. Ὁρεξιν παρουσίασε λίαν ἠλαττωμένην. ἀποπατῆσαι δὲ διάρροιας.

20 Μαρτ. — Ὁ πυρετὸς τῇ μεσημβρίᾳ ἀνῆλθεν εἰς 38°, β, τῷ δὲ μεσονυκτίῳ εἰς 39°, θ. Ἀνεγάρθη αὐτῷ κινήσις εἰς διάλυσιν.

21 Μαρτ. — Θερμ. Π. 38°, 8, Ε. 39°, β. Ἐπανελήφθη ἡ κινήσις. Ὁ

ἀρρωστος ἠτιάθη ἀτονίαν καὶ κόπωση, 5τῇ δ' ἑσπέρα ἐδόθη αὐτῷ ἀφέψημα κίνας μετ' ἀλιξιρίου τοῦ Haller. Ὑπέστη κενώσεις διάρροιας καὶ λίαν κακόδμους τέσσαρας.

22 καὶ 23 Μαρτ. Ὁ πυρετὸς κατέπεσε μέχρι 38°, 1. Ἐπανελήφθη ἡ κινήσις. Ὁ ἀρρωστος ἠτιάθη πόνους κατὰ τὴν κοιλίαν, ἐδόθη αὐτῷ γλισχρασμία κόμμεος ἀραβικοῦ μετὰ λαυδάχνου.

24 Μαρτ. — Ἡ θερμασία κατέπεσε μέχρι τοῦ κατὰ φύσιν. Ὁ ἀρρωστος ὑπέστη κενώσεις τέσσαρας καὶ ἐναρίθμους ἐμέτους κοπρανώδεις. Ἐνηργήθη ἡ διὰ τοῦ οἰτοφαγείου σωλήνος τοῦ Fauchier πλύσις τοῦ στομάχου δι' ὕδατος τοῦ Vichy μετὰ γάλακτος. Ἐδόθη δ' αὐτῷ καὶ πάγος ἐσωτερικῶς.

25 καὶ 26 Μαρτ. — Ἡ αὐτὴ κατάστασις καὶ διαίτα. Ἀπηγορεύθη αὐτῷ πᾶσα τροφή ἐκτὸς τοῦ γάλακτος, διδομένου εἰς δύο ὀκ. καθ' ἑκάστην. Κενώσεις ὑπέστη τέσσαρας, ἐμέτους τρεῖς. Ἐδόθη πάλιν αὐτῷ πάγος ἐσωτερικῶς.

27 Μαρτ. — Θερμασία 36°, 00. Δίαιτα ἠκολούθησεν ἡ αὐτή. Τῷ ἐδόθησαν καὶ ξηρὰ ἐκ βισμουθίου μετὰ κόνεως ὀπίου. Ὑπέστη κενώσεις μίαν, ἐμέτους δὲ τρεῖς. Ἐπανελήφθη ὁ πάγος.

28 Μαρτ. — Ἡ αὐτὴ κατάστασις Ἐνηργήθησαν. τρεῖς πλύσεις τοῦ στομάχου ἐκ νέου, αἰτιωμένου δὲ τοῦ ἀρρώστου ἰσχυροῦς πόνους κατὰ τὴν κοιλίαν, ἐδόθη αὐτῷ σεράπιον ὑδροχλωρικῆς μορφίνης.

29 Μαρτ. — Ἡ διάρροια κατέπαυσεν, ὁ ἔμετος ἐξακολούθη. Πάγος ἐσωτερικῶς.

30 Μαρτ. — Τῇ πρώτῃ ἠθιάνθη πάλιν ἰσχυροῦς πόνους κατὰ τὴν κοιλίαν, ἡ ὁποία τῇ ἐξετάσει εὐρέθη τυμπανικὴ λίαν. Οὐδὲν εἶδος τροφῆς ἐδέχθη, οὐδ' αὐτὸ τὸ γάλα. Ἐμέτους ἔσχε συχνοτέρους. Ἡ θερμασία τῇ μεσημβρίᾳ ἀνῆλθεν εἰς 39°, 2, τῇ δ' ἑσπέρα εἰς 39°, 4. Τὰ κάτω ἄκρα ψυχρά, αἱ ἀναπνοαὶ συχναί, οἱ σφυγμοὶ λίαν μικροί, εὐπίστοι καὶ διαλείποντες.

31 Μαρτ. — Ἡ θερμασία τῇ πρώτῃ 38°, 00. Ἡ αὐτὴ καθ' ὅλας κατάστασις. Τῇ 11 μ. μ. ἀπέθανεν.

Ἡ νεκροψία παρουσίασεν ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα. Διανοιγείσης τῆς κοιλίας ἐξέρρευσε ἀρκετὸν ὑγρὸν, κιτρινόφαιον τὴν χροιάν, ὃ δὲ στόμαχος καὶ τὰ ἔντερα, προσπεφυκότα ἐν πολλοῖς ἐπὶ τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, εὐρέθησαν διατεταμένα ὑπὸ ἀερίων καὶ πλήρη κόπρου ὕδατος. Ἐρευνήσαντες μικρὸν τι κάτωθεν τοῦ ἥπατος ἠθιάνθημεν ὕγρον σκληρὸν κατὰ τὸ τυφλὸν ἔντερον, διανοίξαντες δὲ τὰ τοιχώματα τοῦ εἰρημένου ἐντέρου, εὕρομεν ἀναδίπλωσιν τῶν λεπτῶν ἐντέρων πρὸς τὴν κατωτέραν ἰδίως αὐτοῦ μοίραν, ἐγκολεασμένην ἐν αὐτῷ, σχήματος μεγάλου ἀλάντος, παχυτέραν πρὸς τὴν βῆσιν, μήκους δὲ ὅσον 10—15 ἐκ. τοῦ μέτρου, πλήρη

κοπράνων. Ὁ περιέχων κύλινδρος, σκοτεινότερος τοῦ κατὰ φύσιν, διεργέετο ὑπὸ ἐγκεχυμένων ἀγγείων, κατὰ δὲ τὸν ἰσθμὸν τῆς ἐνδιπλώσεως παρετηρήσαμεν ἐξιδρωμα π्लाστικόν, τὸ ὁποῖον περιέβαλλε τὰς συναπτομένας ἐπιφανείας. Ἐκτὸς τῆς ἐγκολεασθείσης μοῖρας τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος οὐδεμία ἄλλη ἀλλοιώσις παρετηρήθη ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων εὐρεθέντων κατὰ φύσιν. Τὴν ἐγκολεασθεῖσαν μοῖραν παρασκευάσαντες διατηροῦμεν ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ νοσοκομείου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

(*Συνήχεια. βρα σελ. 353.*)

Ἐπὶ *αιματοφύρτου μὴ δυσεντεροϊκῆς διαρροίας*, ἥτις κακῶς σημαίνεται ἕνεκα τοῦ *αιματοφύρτου* τῶν κενώσεων ὡς *δυσεντερίας*, ἥτις εἶναι σπανιώτατη παρὰ παισίν, οὔτε τεινεσμός, οὔτε μεγάλη πρὸς κένωσιν ἐπειξις ἀλλ' οὔτε καὶ τόσῳ συχνὰ κενώσεις ὑπάρχουσιν ὡς εἰς τὴν ἀληθῆ *δυσεντερίαν*, ἀλλ' οὔτε τὰ ἀφοδεύματα εἶναι γλοιώδη, ῥοδίζοντα ὡσεὶ κρέατος ἀπόπλυμα καὶ ὀλίγα τὸ ποσόν· συχνάκις τούναντιον κατὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς *διάρροιας* περὶ τῆς συχνῆ τοῦ ἀπευθυμένου πρόπτωσις.

Ἡ δὲ ἀληθῆς *δυσεντερία*, ἀνατομικῶς χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἐλκώδους φλεγμονῆς τοῦ παχέος ἐντέρου, γνωρίζεται ἀπὸ ἐντόνων κωλικῶν μετὰ κενώσεων, πόνων ἀφορήτων κατὰ τὴν ἀφόδουσιν, λίαν συχνῶν, ὀλίγων τὸ ποσόν, ἰσθμῶν καὶ τελείως μεμιγμένων μετὰ αἵματος ἀφοδεύσεων, κοιλίας λίαν ἐπωδύνου τῇ πίεσει κατὰ τὴν συμμοειδῆ καμπὴν καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ κώλου, πυρετοῦ μετὰ μεγάλης ἐξεγέρσεως ἀμειβομένης πρὸς ἔκλυσιν τῶν δυνάμεων, καὶ τῆς ἐπιδημικῆς ἢ ἐνδημικῆς τῆς νόσου καταστάσεως.

Ἐπὶ τοῦ *ἐγκολεασμοῦ* τοῦ ἐντέρου παρατηροῦνται αἱ αὐταὶ ἀφοδεύσεις μετὰ λειψάνων τοῦ βλενοῦμένου καὶ τῶν χαρακτηριζόντων τὴν νόσον συμπτωμάτων.

Ἡ ἀπὸ τῶν *παραρτημάτων* τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος (ἥπατος, παγκρέατος) *διάρροια* ἐπενδύεται τοὺς χαρακτήρας εἴτε τῆς λειεντερίας, εἴτε τῆς ὀρθοβλενωδούς χολώδους *διάρροιας*· καὶ ἐπὶ μὲν ἀχολίας τὰ ἀφοδεύματα εἶναι ἀχροα καὶ λιπαρά, ἐπὶ δὲ πολυχολίας πράσινα καὶ λιπαρὰ συγχρόνως ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ παγκρεατικοῦ ὑγροῦ.

Ἐπὶ *φυματιώσεως* τῶν λοιπῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ σπλάγγων, περιτοναίου, μεσεντερίου, λυμφατικῶν ἀδένων, ἐνίοτε ὑπάρχουσιν ἀπλατ *διάρροιαι*, ὡς τὰ πολλὰ ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ ἔντερον πάσχει τὴν κυρίαν νόσον ἐξ ἧς ἢ

διάρροια, ὅτε κῦτη ἀμείβεται πρὸς τὴν δυσκοιλίαν καὶ ἀποβαίνει ἀνένδοτος πρὸς πᾶσαν θεραπείαν.

Ἐπὶ τῶν *ἐξανθηματικῶν* καὶ *συναχῶν πυρετῶν* ἢ *διάρροια* ὅτε μὲν εἶναι ἀπλή, ὅτε δὲ συμπτωματικὴ ἐντερίτιδος ἄλλοτε ἄλλης τὴν ἐντασιν, τὰ δὲ συμπτώματα ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς ἢ συγχωνεύονται οὕτως εἶπεῖν ἐν τῷ συνόλω τῶν συμπτωμάτων τῆς κυρίας νόσου, ἢ κρατοῦσιν αὐτὴν καὶ παρίστανται ὡς ἐπιπλοκὴ σπουδαία, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ὀλεθρία.

Ἡ κατὰ τὸν τυφοειδῆ πυρετὸν *διάρροια*, ἐπιγενῆς ὡς καὶ αἱ ἐντερικαὶ ἀλλοιώσεις, ἐνίοτε παρὰ τοῖς παισίν ἀποβαίνει κινδυνώδης ὡς ἐκ τῆς ἐντάσεως τῶν κενώσεων, αἰτινες μεγάλως ἐξαντλοῦσι τὰς ἤδη ἐξησθενημένας δυνάμεις.

Ἐπὶ *δηλητηριάσεως* ὑπὸ τοῦ ἐλείου μιάσματος ἢ *διάρροια* παρὰ τοῖς παισίν καὶ τοῖς ἐφήβοις εἶναι ἢ ὀξεία ἢ χρονία τὴν πορείαν. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ὀξείας *δηλητηριάσεως* αἱ *διάρροιαὶ* κενώσεις εἶναι βλενωδεις, χολώδεις, ἢ ἀπλῶς λειεντερικαί, ἐνίοτε ὀρθώδεις ἢ ὀρθοαιματώδεις, συμβαίνουσι κατὰ ὥρας ἑτάκτους εἰς τὰ μικρότερα τῶν 3 ἢ 4 ἐτῶν συμβαίνει κατὰ τὴν ἀνάγκην εἰς τὰ ὑπερβαίνοντα τὴν ἡλικίαν ταύτην. Ἡ αἰτιολογικὴ τῆς τοιαύτης *διάρροιας* διαγνωστὶς διαλευκνίεται διὰ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ ἐξ ακριβῶσεως.

Ἐπὶ δὲ τῆς *χρονίας δηλητηριάσεως* κατὰ κανόνα ἀπαντᾷ ἡ λειτουργικὴ, καὶ δὴ ἢ ὀρθοαιματώδης, *διάρροια*, ἥτις χαρακτηρίζεται διὰ συχνῶν καὶ ἀφθόνων κενώσεων χωρὶς τύπου κανονικοῦ ὡς εἰς τὴν πρώτην περίστασιν, οὐχ' ἥτιον ὅμως μετὰ προσεκτικὴν ἐξέτασιν προκύπτει ὅτι ἡ μείζων τῶν κενώσεων συχνότης συμπίπτει κατὰ τακτὰς ὥρας ὡς καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ ἔντασις, ὅστις συνήθως καὶ αὐτὸς δὲν ἐμφανίζεται ὑπὸ κανονικῶν τύπων. Ἐἴς τινος περιπτώσεως τοιαύτης φύσεως ἢ διαγνωστὶς ταλαντεύεται μετὰ τῆς *διάρροιας* ἐλειογενούς καὶ φυματιώσεως τῶν κατὰ τὴν κοιλίαν σπλάγγων, καθ' ἣν διὰ τῆς ἐξέτασεως τῆς κοιλίας ἀνευρίσκονται σκληράσεις, ἀνωμαλίαι, ἢ ἰδιόζουσα τῆς κοιλίας τέλος καταστάσις, ἥτις ἐλλείπει ἀπὸ τῆς ἐλειογενούς *διάρροιας*, καθ' ἣν τούναντιον εὐρηγνται ἐξωγωμμένα ὁ σπλῆν καὶ τὸ ἥπαρ.

Ἐπὶ *ἐρπητικῆς διαθέσεως* παρὰ τοῖς παισίν συνυπάρχουσιν ὡς τὰ πολλὰ γαστροεντερικαὶ διαταραχαί· ὅτε μὲν δηλονότι παρομαρτεῖ *δυσπεψία*, ὅτε δὲ ἐπίμονος *δυσκοιλία*, ἄλλοτε λειεντερικὴ ἢ ψευδομεμβρανώδης *διάρροια* ἀμειβομένη πρὸς ἐξανθήσεις κατὰ τὸ δέρμα ἢ νευρικὰ φαινόμενα ἄλλως λίαν συχνὰ εἰς τὰ ἐρπητικὰ βρέφη.

Ὡς πρὸς τὴν *ρευματικὴν διάθεσιν*, ἐπειδὴ ὁ χρόνιος αὐτῆς τύπος προφασίζεται κυρίως τὰς περὶ τὴν πέψιν διαταραχὰς καὶ τὴν *διάρροϊαν*, οὗτος δὲ εἶναι σπανιώτατος ἐξαιρετικῶς παρὰ τοῖς παισίν, ἔπεται ὅτι ἢ ἐκ

της διαθέσεως ταύτης διάφορα σπανιώτατα άπαντα εις την παιδικήν ηλικίαν.

Η μεμβρανώδης ή ψευδομεμβρανώδης έντερτις υπό πολλών Ιατρών παρατηρηθεΐσα έγένετο ίδιον άντικείμενον μελέτης υπό τών Siredey, Wannebroucq και Sée, άναγνωρίζει δέ ως κυρίαν αίτιαν τήν δυσκοιλίαν, σύνηθες φαινόμενον παρά παισίν και επίσης συνήθως παραγνωριζόμενον υπό τών γονέων, οΐτινες εύκόλως και άκωλύτως διαγιγνώσκουσι τήν διάρροϊαν ουχι θύω; και τήν δυσκοιλίαν. Ένεκα τής συσσωρεύσεως τών κοπράνων εις τό τυφλήν και τας λοιπάς του παχέος έντέρου μοίρας επίνεταί βραδύς του βλεννομένου έρεθισμός, και εκκρίσις βλενωδης, γλοιώδης, ήτις παρίσταται είτε ως πηκτωματώδες, ως λεύκωμχ ώσοι έπίχρισμα περι τά κόπρανα, είτε ως μεμβράνη έπιμήκης, ταινιώδης δίκην τμημάτων ταινίας, είτε ως ινίδια διαρρέοντα, είτε ως παχείς πηκτωματώδεις σωρού. Είς τήν πρώτην περίπτωση ή γλισχροματώδης ούσία περιβάλλει τόν κοπρανώδη βώλον και συνεζέρχεται μετ' αυτού, εις δέ τήν δευτέραν τά νοσηρά ταύτα προΐόντα είτε δίκην έλμίνθων, είτε δίκην ταινίας, είτε δίκην σωλήνων πεπλατυσμένων αποβάλλονται πρό ή μετά τήν έξοδον τής κόπρου. Τά δέ ούτω δή λεγόμενα ψευδομεμβρανώδη προΐόντα χωρίς ώρισμένου σχήματος, δίκην πτυέλων ή παχέων φλεγμάτων μεμιγμένα ή μη μετά κόπρου, αποβάλλονται συνήθως κατά τήν κένωσιν, και ουδεμίαν έχουσιν ιστολογικήν σχέσιν πρό; τά διφθεριτικά.

Τά χαρακτηρίζοντα τό είδος τουτο της διάρροϊας συμπτώματα είναι πόνοι κατά παροξυσμούς ένίοτε άπόρητοι από τής μετατοπίσεως τών κοπράνων προερχόμενοι, προηγούμενοι τών κενώσεων, και έν αρχή μόν έξαρτώμενοι από τής δυσκοιλίας; επιτείνονται εις τόν μετέπειτα χρόνον και άπαρεγκλήτως συνοδεύουσι τήν έπιγενομένην πύλθσιν. Τά άποδεδύματα έν αρχή σκληρά γίνονται άκούσθως; μακθικα και τέλος διάρροϊκα· έν γένει κατά τήν πορείαν τής νόσου άμείβεται διάρροϊα μετά δυσκοιλίας. Ο συνοδεύων τήν νόσον πυρετός είναι λίαν μέτριος, ουδέποτε ύπως; δ κατά τήν όξείαν έντερίτιδα, ή μετά έσπερινών έπιτάσεων.

Θεραπεία.

1. — Διεντερία. — Πρώτη του Ιατρού φροντις εις τήν Θεραπείαν τής λειεντερίας; έστω ή άρσις του αίτιου, και δή ή τακτοποίησης τής γαλακτοτροφίας του παιδός.

Τής αίτίας άρσεως εφαρμόζεται ή εξής Θεραπεία.

α. — Παρά νεογνός, πρό έκάστου θηλασμού τό βρέφος δέον να λαμβάνη έν μικρόν κοχλεάριον ύδατος άσθεστίου, ή ύδατος άυτοφυοϋς του Vals (πηγή Saint Jean) χλιαρού και από φιάλης λίαν προσφάτως άποπωματισθείσης, διότι τό ύδωρ του Vals από φιάλης ήμικένου πρό χρόνου τινός άποβαίνει δύσπεπτον και προκαλεΐ ένίοτε διάρροϊαν.

Προσφέρονται καθ' έκάστην κλύσματα μαλακτικά, έτι δέ, τής ώρας του έτους μη ούσης λίαν θερμής και μη επικρατούσης έπιδημίας χολεροειδούς διάρροϊας, και έλαφρόν εκκτικόν, σεράπιον κλωρίου κατά μικρά κοχλεάρια, ή μικρά ποσότης κακαυμένης μαγνησίας έν σακχαρούχψ ύδατι.

β. — Έπί βρεφών επί άπογαλακτίσει ή άπογαλακτισθέντων ήδη ή δίκαιτα έστω μάλλον άυστηρά και μεθοδική; έπιτρέπεται ή χρήσις γάλακτος, ώων, ροφημάτων, ζωμοϋ, τών δέ στερεωτέρων και μάλλον θρεπτικων τροφών ή χρήσις γενέσθω μετά μέτρου και μετά προηγούμενας δοκιμασίας; προσφέρονται επίσης άυτοφυή ύδιτα είτε τά του Vals (πηγή Saint Jean), είτε τά του Vichy (Haute Rive) επί οκτώ έως δέκα ήμέρας, άκολούθως τά του Pougues ή Alet.

Ένδεικνυται και έντασθα ή χρήσις τών ύπακτικων και δή τής θεϊκής μαγνησίας, εις βρέφη μεγαλύτερης ηλικίας; τών δύο έτων ώφελοϋσι τά πικρά, δ λυκίτης, οίνος διά περουθιανού φλοιού μεθ' ύδατος.

Έπί λειεντερίας άνενδότου εις πενταετείς ή εξαετείς παύδας, πλην τών τονωτικων ώφελοϋσι και αι εξής; κόνεις:

Rp.	Occul. cancor. pulveris.	Scr.	1.
	Sod. bicarbonic.	Gr.	10.
	Magnes calcinat.	Scr.	2.
	Extr. Colomb.	Gr.	6.
	Nuc. vomie, pulv.	»	2.

M. f. pulv. divid. in part. aeq. No. 20.

D. S. Ακμδάνειν έν πρό έκάστου γεύματος. Άν οι πάσχοντες άρνοϋνται να λάβωσι τας κόνεις; ταύτας άντίκαθίστανται αύται διά του εξής; πόματος:

Rp.	Tinctur. quin.	Dr.	2 1/2.
	» Rhei.		
	» Calomb. aa.	Scr.	2.
	» nuc. vomie.	Gr.	10.

M. D.

S. Ακμδάνειν 5 — 10 σταγόνας πρό έκάστου γεύματος έν ψυχρῷ ύδατι.

Η τροφή έστω πολτώδης, συνισταμένη, ιδίως εξ ώων κρέατος, γαιωμύλων κτλ. όπως μη παρεμποδίζηται ή πέψις. Η χρήσις του γάλακτος διακόπτεται ή άνημιγνύεται τουτο μετά άσθεστίου ύδατος; άν δέν είναι άνεκτόν κπϊ προκαλεΐ δυσπεσίαν.

2. — Διάρροια καταρρώδης συνοπάρχουσα μετά συμφορήσεως του έντερικου βλεννομένου συγχάκις και μετά υπεραιμίας; του ήπατος, πολυχολίας; και γαστρικων διαταραχών. — Και έντασθα άρσις του αίτιου, προσφύλαξις μεγάλη του νεογνού όπερ περιβάλλεται έν θερμῷ σπαργάνοις, τά δέ μεγαλύτερης ηλικίας βρέφη μένουσι κλινήρη.

ὡς τροφή παραγγέλλεται τὸ γάλα, ζωμὸς τοῦ δρνιθίου χωρὶς λίπους, ὡς ποτὸν δὲ ὕδωρ ὀρούζης ἢ λευκωματούχον, ἐπαλείφεις ἐπὶ τῆς κοιλίας δι' ἐλαίου χαμαιμῆλων θερμοῦ καὶ χρήσις φλανέλλης ἐπ' αὐτῆς.

ὡς φάρμακον δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐμετικὸν ἀποτελούμενον ὑπὸ κόνεως ἱπεκακουάνης 6 σιταρ. διὰ τὰ μικρότερα ἔτους βρέφη, 10—12 σιταρ. διὰ τὰ μέχρι 2 ἔτων, καὶ 1 γράμ. διὰ τὰ μᾶλλον ἡλικιωμένα ἐν οὐγκίᾳ σεραπίου ἱπεκακουάνης. (ἀκολουθεῖ) Γ.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ.

ὑπὸ ΔΔΚ. ΣΧΙΜΦΛΕ (ἐν Τριπόλει).

(Συνέχ. Ὁρ. Σελ. 341).

3. — Ἡ ἀντιπυρίνη. — Πρῶτος ὁ ΚΝΟΡΓ εἰς τὴν Ἑρλάγγην παρεσκεύασε τὴν σκευασίαν ταύτην διὰ συνθετικῆς ὁδοῦ ἐξ ἀνιλίνης καὶ ὀξυκοῦ αἰθέρου· ἐπειδὴ δὲ ἡ οὐσία αὕτη ἐκδηλοῖ ἐνεργητικὴν δύναμιν λίαν κατασταλτικὴν τοῦ πυρετοῦ ὠνομάσθη ἀντιπυρίνη

Εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι ἡ ἀντιπυρίνη ἀπολαύει ἤδη λίαν ἐκτεταμένης χρήσεως, εἰς τινὰς μάλιστα νόσους ὅτι προτιμᾶται τῆς κινίνης καὶ τοῦ ἰτεϊλικοῦ νατρίου, διότι τὸ φάρμακον τοῦτο βεβαίως ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ πρακτικοῦ ἱατρικοῦ βίου, μόνις δὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ πυρετικὴ νόσος, εἰς τὴν ἐποίαν διδομένη ἢ ἀντιπυρίνη νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ κατασταλτικῶς ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας. Δυναμέθαι νὰ θεωρήσωμεν ὡς κανόνα ὅτι τὸ μέγεθος καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἐλαττώσεως τῆς θερμοκρασίας εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ δοθέντος φαρμάκου. Τὸ μεγαλύτερον δὲ ποσὸν τῆς ἀντιπυρίνης εἶναι ὅτι τὰ κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς ἐνίοτε ἐπερχόμενα δυσάρεστα φαινόμενα εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ ὀλιγώτερα καὶ ἐλαφρότερα τῶν ἐπερχομένων μετὰ τὴν χρῆσιν τῆς κινίνης ἢ τοῦ ἰτεϊλικοῦ ὀξέος.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν δόσιν τῆς ἀντιπυρίνης αἱ γνώμαι τῶν κλινικῶν εἶναι διηρημέναι· ἐν ᾧ τινὲς (ZIMSEN) ἐπὶ τύφου ἢ πνευμονίας δίδουσι καθ' ἑκάστην 10—18, ἄλλοι ἀρκουνοται εἰς 4—6 γράμματα. Ὁ PAVAY συμβουλεύει τὴν τελευταίαν δόσιν ὡς ἀρκούσαν καὶ δὲν συναινεῖ νὰ ἀκολουθῶμεν τὴν ἐν Γερμανίᾳ συνήθειαν παρέχοντες τὰ ἀντιπυρετικά μέσα εἰς μεγάλας δόσεις, ἤτοι καθ' ἑκάστην 2—4 γράμματα κινίνης, 8—16 ἀντιπυρίνης ἢ ἰτεϊλικοῦ ὀξέος.

Ὁ PAVAY δίδει τὴν ἀντιπυρίνην εἰς ἐνηλίκους ἀσθενεῖς ὡς ἐξῆς· ἐπὶ θερμοκρασίας 39,5 C. 2,5 γράμματα εἰς τρεῖς κόνεις κατὰ 1/2 ὥραν

μίαν, ἐπὶ θερμοκρασίας 40 C. 3 γράμματα εἰς τρεῖς κόνεις κατὰ 1/2 ὥραν μίαν· ἐὰν ὁμοῦς ἡ θερμοκρασία ἀνέλθῃ εἰς 40,5—41 C. τότε δίδει 4 γράμματα εἰς 4 κόνεις κατὰ ὥραν μίαν. Ἐὰν συνυπάρχῃ διάρροια συνδυάζομεν τὴν ἀντιπυρίνην μετὰ ἐκχυλίσματος ὀπίου. Ἐκ τῆς μακρᾶς χρήσεως ταύτης ἐπέρχεται ναυτία, ἔμετος, πίεσις κατὰ τὸ προκάρδιον, σκοτοδυνία, βόμβος τῶν ὠτῶν, ἐνίοτε δὲ παρατηρεῖται καὶ ἐξάνθησις ἰλαροειδής.

Ἐὰν ὁ στόμαχος, συνεπεῖα οὐκ ἐδέχθητε αἰτίαι, δὲν ἀιέχεται τὴν ἀντιπυρίνην μεταχειριζόμεθα ταύτην εἰς κλύσματα (2—3 γραμ. δι' ἑκάστον κλύσμα), ἢ εἰς ὑποδορείους ἐνέσεις.

Αἱ ὑποδορεῖαι ἐνέσεις γίνονται διὰ διαλύσεως 50 ρ^l προτιμότερον κατὰ τὴν ἀνω τῶν γλουτῶν χώραν διὰ τοῦ σωληνοῦ τοῦ Λεβίνου ἔχοντος χωρητικότητα δύο γραμμάτων· ἐπαναλαμβάνομεν δὲ κατὰ 1/2 ὥραν μίαν μέχρι τριῶν ἐνέσεων, ὅτε συνήθως καταπίπτει καὶ ἡ μεγίστη θερμοκρασία Μετὰ τὴν ἐνεσιν πιέζομεν ἐλαφρῶς διὰ τῶν δακτύλων ἐπὶ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας τὴν χώραν, καθ' ἣν ἐγένετο αὕτη, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιθέτομεν ψυχρὰ ἐπιθέματα. Ὁ HALLUR καὶ ὁ ERB λέγουσιν ὅτι παρετήρησαν φλεγμονώδη φαινόμενα μετὰ τὰς ἐνέσεις, ὁ PAVAY ὁμοῦς οὐδέποτε παρετήρησε τὸ τοιοῦτον, μολονότι ἐπανέλαβε τοιαύτας εἰκοσάκις ἐπὶ τυφικοῦ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῆς δόσεως καὶ τῆς ἀντιπυρίνης καὶ τῶν ἄλλων ἀντιπυρετικῶν μέσων ὀφείλομεν νὰ λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀτομικότητα, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὰ διάφορα στάδια τῆς νόσου. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἄτομα ἀδυνάτου σωματικῆς κατασκευῆς καὶ διὰ μακροχρονίου νότου καταβεβλημένα εὐαίσθητοῦσι καὶ εἰς μικροτέρας δόσεις τοῦ φαρμάκου, ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς νόσου ἀπαιτεῖται μεγαλητέρα δόσις ἢ ἐπὶ τῆς παρακμῆς ἢ ἐπὶ ὑφεσίμου πυρετοῦ, ὅπως ἐπιτύχωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐλαττώσεως τῆς θερμοκρασίας. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀντιπυρίνης ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς νόσου ὀφείλομεν νὰ παρέχωμεν εἰς ἑκάστην δόσιν 4—6 γράμματα εἰς ἐνηλίκους καὶ 2—3 εἰς παιδία

Ἐὰν συμβαίη μετὰ τὴν πρώτην δόσιν νὰ ὑψοῦται αὐθημερὸν ἡ θερμοκρασία ἀνω τῶν 39,5 C. δυναμέθαι νὰ δίδωμεν τὴν ἀντιπυρίνην δις τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰς πλείστας δὲ τοιαύτας περιπτώσεις παρατηρεῖται μετὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς σπουδαία βελτίωσις εἰς τοὺς βαρέως πάσχοντας ἀσθενεῖς.

Πρὸς καταστολὴν δὲ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας τῶν φθισικῶν θεωρεῖται ἡ ἀντιπυρίνη τὸ κάλλιστον τῶν μέσων. Ἐγένοντο ἐπὶ πυματιῶντος συγκριτικαὶ ἐξετάσεις μετὰ τὴν ἀντιπυρίνης, κινίνης καὶ ἰτεϊλικοῦ ὀξέος· ἀπεδείχθη δὲ ὅτι πρὸς ἐλάττωσιν θερμοκρασίας 39,5 C. ἀπαιτεῖται δόσις

άντιπυρίνης 2,5, κινίνης 1—15, ιπειλικού δὲ νατρίου 3 γράμματα. Ἄλλὰ μετὰ τασαύτην δόσιν κινίνης εἰς φυματιδῶντα άτομα ἐπέρχεται κινισμός· μετὰ τὴν χρῆσιν δὲ τοῦ ιπειλικού ὀξέος ἀφθονώτατοι ἰδρώτες, ἐπομένως ἡ ἀντιπυρίνη ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρὸς ἐλάττωσιν τῆς θερμοκρασίας κατέχει τὴν πρῶτην θέσιν ἀπέναντι τῶν δύο ἄλλων φαρμάκων.

4.—Ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν προσέτι τὰ ἐξῆς ἀντιπυρετικά φάρμακα *Ρεζορίνη, Ὑδροχινίνη* (Hydrochinon), *Κινολίνη, Καϊρίνη, Βενζοϊκὸν γάτριον, Κροσοξινικὸν γάτριον, Βερατρίνη* καὶ *Δακτυλίτιδα*. Μολονότι πολλὰ πολλαχοῦ ἐγράφησαν περὶ τῆς ἀντιπυρετικῆς ἐνεργείας τῶν φαρμάκων τούτων, μόλα ταῦτα δὲν ἐθεσμοθετήθησαν εἰτέτι ὑπὸ τῆς πείρας πρὸς κοινὴν χρῆσιν. Εἶναι ἀληθές ὅτι ταῦτα καταστέλλουσιν ἐνίοτε τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, ἀλλ' ὅμως ἡ χρῆσις αὐτῶν συνοδεύεται ὑπὸ πολλῶν δυσχερῶν φαινομένων, ἅτινα εἶναι ἴσως σπουδαιότερα τοῦ πυρετοῦ. Οὕτω π.χ. ἡ Κινολίνη προκαλεῖ ἐμέτους, ἡ *Ρεζορίνη* καὶ τὸ Hydrochinon ἰσχυρὰ νευρικὰ φαινόμενα, ἡ Καϊρίνη δυσάρεστον αἴσθημα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰς κοιλίας τῆς βίβδος, ἔμετον, κυάνωσιν, ἐκλυσιν τῶν δυνάμεων· ἡ βερατρίνη καὶ ἡ δακτυλίτις ἐλαττοῦσι τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, κλονίζοντα καὶ βραδύνοντα τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος· ἐάν ὅμως ἀναμνηθῶμεν, ὅτι καὶ τούτων τῶν μέσων ἡ ἀντιπυρετικὴ ἐνέργεια εἶναι βραδεία καὶ ἀκροσφαλής, ὅτι διὰ τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον χρήσεως, ὅτε ἐκφάνεται ἡ ἀντιπυρετικὴ αὐτῶν ἐνέργεια, δύναται ἡ ἀθροιστικὴ ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπίδρασις νὰ φέρῃ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, εἶναι φυσικώτατον ὅτι ταῦτα οὐδὲν δύναται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐν εὐτάσει περιγραφέντα ἀντιπυρετικά μέσα.

5.—*Ἡ Θαλλίνη*. Καὶ αὕτη εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι λίαν ἐνεργητικὸν ἀντιπυρετικὸν μέσον, ἀλλ' ἐάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι σενεπάγεται ἀφθονον ἐφίδρωσιν, μικρότερον ἢ μακρότερον ῥέγος, ἐκλυσιν τῶν δυνάμεων καὶ τέλος ὅτι ἡ διὰ ταύτης ἐπερχομένη ἐλάττωσις τῆς θερμοκρασίας διαρκεῖ μόνον βραχὺν χρόνον, πειθόμεθα ὅτι δὲν δύναται νὰ συγκριθῆ πρὸς τὴν κινίνη, τὴν ἀντιπυρίνην καὶ τὸ ιπειλικὸν ὀξύ.

Ἀείποτε, προκειμένου περὶ ἀντιπυρετικῆς Θεραπείας, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ εὐνοϊκὴ πορεία τῶν ὀξέων μολυσματικῶν νοσημάτων ἐξαρτᾶται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἀντιπυρετικῶν καὶ ἄλλων φαρμάκων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποστηρίξηται καὶ δι' ἀπολύτου ἡσυχίας καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ὑγιεινῶν παραγγελημάτων τῆς καταλλήλου διαίτης. Ὁ θεραπεύων ἰατρός ὀφείλει νὰ ἐπιβάλλῃται, ὥστε ὁ ἀσθενὴς ἐν ὅσῳ πυρέσσει νὰ τηρῆ μεγίστην σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἡσυχίαν. Τοιοῦτοι πυρέσσοντες ἀσθενεῖς, ὅτινες μετὰ τὴν καθυσιν τοῦ παροξυσμοῦ ἐγείρονται τῆς κλίνης καὶ περιπίπτουσιν εἰς παρεκτροπὰς περὶ τὴν διαίταν, τι-

μωροῦνται δι' ὑποτροπῆς. Ἡ δίκαια αὐτῶν δέον νὰ ᾖναι ὅσον ἔνεστιν ἀπλή, ἀπαγορεύεται τὸ κρέας καὶ ἡ στερεὰ τροφή· ζωμὸς κρέατος, γάλα ἔστωσαν τὰ κυριώτερα τῆς τροφῆς· ὡς ποτὰ δὲ ὕδωρ, λεμονάδες, ἀνθρακοῦχα ὕδατα.

Οἱ ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι ἰατροὶ διαφόροις γυνωμκεύουσι καθόσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν τῶν οἰνοπνευματικῶν ποτῶν· διότι ἐνῶ εἰεῖνοι, ἔχοντες πεποιθήσιν ὅτι τὸ οἰνοπνευματικὸν ποτὸν βλάπτουσι τοὺς πυρέσσοντας ἀσθενεῖς ἀπηγόρευον αὐτὰ, οἱ τῆς νέας σχολῆς ἰατροὶ μεταχειρίζονται ταῦτα, ἐξαιρουμένων ὀλίγων περιπτώσεων, μετὰ μεγάλης ὠφελείας. Ἐκ παρατηρήσεων τοῦ Binz καὶ ἄλλων, καὶ ἐξ ἰδίης πείρας τοῦ Pavaγ γνωρίζεται ὅτι τὰ οἰνοπνευματικὰ ποτὰ, οἶνος, cognac κτλ. ἐλαττοῦσι τὴν θερμοκρασίαν τῶν πυρέσσοντων ἀσθενῶν διὰ τῆς συνεπείας εὐρύσεως τῶν περιφερικῶν ἀρτηριῶν ἐπερχομένης μακροτέρως ἐκπομπῆς θερμότητος καὶ διὰ τῆς βραδύνσεως τῆς ἐκκλιγῆς τῆς ὕλης. Οἱ νεώτεροι Ἄγγλοι ἰατροὶ μεταχειρίζονται τὸ οἶνόπνευμα ὡς ἀντιπυρετικὸν εἰς μεγάλας δόσεις.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα δυνάμεθα ν' ἀποφνηθῶμεν·

α'.—Ὅτι εἶναι σκοπιμὸν ἐπὶ πυρετικῶν νόσων νὰ μεταχειρίζωμεθα τὰ ἀντιπυρετικά μέσα ἐκάρτοτε, ὅταν ἡ διάγνωσις ᾖναι βεβαίη καὶ ἡ θερμοκρασία ἀνωτέρα τῶν 39,5 C. Ἐν ἐναντίῳ ὅμως περιπτώσει εἶναι σκοπιμωτάτη ἡ προσδοκητικὴ καὶ συμπτωματικὴ θεραπεία, ἥτοι χρῆσις ψυχρῶν πλύσεων καὶ ψυκτικῶν φαρμάκων, περιποίησης τῶν ἐκκρίσεων καὶ ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς διαιτητικῆς καὶ ὑγιεινῆς.

β'.—Ὅτι τὰ τρία πρῶτα ἀναφερθέντα φάρμακα ἐκπληροῦσιν εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πρακτικοῦ ἰατρικοῦ βίου.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐξετέθησαν γενικοὶ κανόνες τοῦ ὁποῖου ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει τῆς ἐπιστήμης ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν. Εἶναι ὅμως ἀναμφίβολον ὅτι ἡ αὕτη νόσος εἰς ἐν ἕκαστον άτομον παρουσιάζει τροποποιήσεις καὶ παραλλαγὰς ὥστε ὁ προσεκτικὸς ἰατρός, ἐάν ἐπιθυμῆ ν' ἀνταποκριθῆ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἰατρικοῦ του ἐπαγγέλματος, ὀφείλει νὰ εἰδικεύῃ τοὺς γενικοὺς κανόνας.

Θεραπεία τῶν βλεννώδων πλαικῶν.—Αἰκτὰ τὸ αἰδοῖον καὶ τὸν δακτύλιον βλεννώδεις πλάκες κατὰ τοὺς Rollet καὶ Chambard ἐν πρώτοις μὲν πλύνονται διὰ τοῦ ὕγρου τοῦ Labarraque (διάλυσις χλωριούχου νατρίου), εἶτα δὲ ἐπιβάσσεται ἐπ' αὐτῶν κόνις ἀποτελουμένη ἐξ ἰσῶν μερῶν κόνεως κρητίδος καὶ καλομελάνου, ὅτε δὲ παρατηρεῖται ἀρξικμένη ἡ σαρκοφυκ καυτηριάξονται εἴτε διὰ τοῦ χλωριούχου ψευδαργύρου, εἴτε διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου· τὰς δὲ κατὰ τὸν βλεννοῦ-

μένα της κοιλότητας του στόματος και φάρυγγος πλάκας θεραπεύουσι ταχέως διά καυτηριασμών διά του νιτρικού αργύρου δις ή τρις καθ' ἑβδομάδα ἐνεργουμένων, ἢ διά του νιτρικοῦ δξειδωμένου ὑδραργύρου. Ὁ πάσχων δεόν νά τηρῆ ἀπόλυτον καθαριότητα καί νά ἀποφεύγῃ τήν χρῆσιν τῆς νικοτιανῆς.

Καταπότια κατὰ τῆς ψαμμιάσεως.— Ἐπι ψαμμιάσεως, συνυπαρχόντων καί φαινομένων οὐραιμικῶν, ὁ H. Huchard παραινεί τήν χρῆσιν τῶν ἐξῆς καταποτίων.

Rp. Natr. benzoic.
Lith. carbonic.
Extr. Stigm. mais. aa Dr. 1.
Ol. Anis. Gut. 3.
M. f. mass. pilul. ex qua form. pil. N°. 60.

S. Λαμβάνειν ἀνά δύο δις δι' ἡμέρας κατὰ τήν ὥραν τοῦ γεύματος.

Ἀλοιφή κατὰ τοῦ ἐκζέματος τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς.— Ἐπι ἐκζέματος τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς τῶν παιδίων ὁ Lassar συνίστησιν τήν ἐξῆς ἀλοιφήν.

Rp. Acid. Salicylic. Ser. 1.
Tinct. benjoes. » 2.
Vaselin. Unc. 1 1/2.
M. f. Ung.
D.

Πρὸς μαλθακοποίησιν τῶν ἐσχάρων καί καθαρισμὸν τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς ὁ αὐτὸς ἱκτρὸς μεταχειρίζεται ἔλαιον μετὰ λιθιλικοῦ δξέος εἰς ἀναλογία 2 : 100.

Κινολίνη κατὰ τῆς διφθερίτιδος.— Ἐκ τῆς ἀναλογίας τῆς χημικῆς συνθέσεως τῆς κινολίνης καί τῆς κινίνης ὁ Donath παραδέχθη ὅτι αἱ δύο αὗται οὐσίαι κέκτληται τὰς αὐτὰς φυσιολογικὰς ιδιότητες. Ἐκ τῆς κλινικῆς ἐγένετο δῆλον ὅτι τὰ ἄλλα τῆς κινολίνης προκαλοῦσι γαστρικὸν ἐρεθισμόν ἀφ' ἑτέρου ἢ καθαρὰ κινολίνη κέκτληται ἐπίσης ἀντισηπτικὰς ιδιότητας λίαν καταφανεῖς γενομένης ἰδίως εἰς τὴν θεραπείαν τῆς διφθερίτιδος.

Τῆς καθαρᾶν κινολίνην ὁ Donath μεταχειρίζεται ἢ τοπικῶς διὰ γρα-

φίδος, ἢ δίκην εἰσπνοῶν· καί διὰ μὲν τὴν τοπικὴν διὰ γραφίδος χρῆσιν παραγγέλλει τὴν ἐξῆς διάλυσιν·

Rp. Chinolin. pur. Dr. 2.
Solv. in.
Alcool. Unc. 1 1/2.
add.
Aq. destillat. Unc. 1 1/2.

M. D.

S. Χρήσασθαι εἰς ἐπκλείψεις διὰ συττρέμματος μοτοῦ ἐμβαπτιζομένου ἐν τῇ διαλύσει.

Διὰ δὲ τὰς διὰ ψεκάστηρος εἰσπνοῆς ἀναγράφει τὴν ἐξῆς διάλυσιν·

Rp. Chinolin pur. Ser. 1.
Solv. in
Alcool. Unc. 1 1/2.
add.
Aq. destillat. » 16.
Ol. Ment. pip. Gut. 10.

M. D.

Ὁμοίως διαλύσεως χρῆσις γίνεται καί διὰ γαργαρισμούς.

Ἡ χρῆσις τοῦ φαρμάκου τούτου ὡς ἤδη εἴρηται σχηματίζεται ἐσχάρα διαπυκνωμένη, αἱ δὲ μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν αὐτῆς σχηματίζονται ψευδο-μεμβράναι εἶναι πολλῶν περιωρισμέναι. Σημειωτέον ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ τοῦ τοπικοῦ τούτου φαρμάκου χρῆσις ἐπάγεται ἐνίοτε ἐξελκώσεις δυσιάτους, καί ὅτι δὲν προλαμβάνει τὴν γενικὴν ὑπὸ τῆς νόσου μολυσμὸν, καίτοι τοπικῶς εἶναι λίαν ἀφέλιμος.

Ἐπιταλγίας Θεραπεία.— Πρὸς καταστολήν τῶν ἀπὸ τῆς ὠταλγίας ἰσχυρῶν πόνων ὁ Miot παραινεί νά ἐντίθῃται ἐν τῷ ἀκουστικῷ πόρῳ βῶλος βάμβακος ἠλειμένος διὰ τοῦ ἐξῆς αἰλείματος·

Rp. Ol. Hyosc. coct. Dr. 2.
Laud. Sydenh Ser. 2.
Ether. sulfur. Gut. 10.

M. D.

ἢ νά ἐνεργῆται ὑποδόρειος μορφίνης ἔνεσις, ἢ νά χορηγῶνται θεικῆς κινίνης 8—10 σιτάρια δι' ἡμέρας, ἀμα δὲ καί ἐν ἑως δύο καταπότικ ἀκονιτίνης τοῦ Duquesnel ἕσπον ἐνὸς διακοσιοστοῦ τοῦ σιακρίου ἑκαστον.
Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῳ Ἰόρκῳ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·
Ἐὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον
καὶ Γόττον. Ὁξειδωμένως ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον
Ἰονικόν, Κινίνην καὶ Στρυγίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θεμελιώδες συ-
στατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων
διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γέυσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ
οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ δὲ τὸ
νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης
βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἦτο
τονδὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀπο-
νίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς
καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι
ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἑς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται
ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο
εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει
τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν
μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπα-
θειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἦτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου
ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

EXTRA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζόμενη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευσθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συ-
στατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν διεγείρει πεπτομένη
καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς

τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὅπου
κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ
συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Vol-
kmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶν
Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀ-
θήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ
καὶ τὸ φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἅπασων τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτι-
κῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρό-
πον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακο-
ποιῶν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα
τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

YVES DORVAULD.

Ἐκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχή-
ματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἑνὴν ὀνοματολογία.

Εὑρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ἈΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον
αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-
Karakeny Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ
τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληρο-
φορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει
εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσωποὺς διὰ
τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑυρώπης καὶ Ἀ-
μερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ
τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν
χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς
καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευ-
θύνσει τοῦ Γαλλοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ ΕΝ ΒΟΥΔΕ
Rakoczy
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
 ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

Τὸ αὐτοφυὲς πικρὸν ὕ-
 δωρ Rakoczy εἶναι ἐν
 τῶν πλουσιωτέρων εἰς
 στερεὰ συστατικὰ ὑδά-
 των, ἅτε δὴ περιέχον ἐν
 10000 μέρ. αὐτοῦ 571
 μέρη στερεῶν συστατι-
 κῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς
 τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀφθονον
 θεικῶν μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
 Rakoczy θεωρούμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρῶτον προ-
 τιμᾶται καθ' ἑς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων,
 διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν,
 ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουδαπέστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίῳ
 ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Παρισίῳ, Charle-
 Ticheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
 τνουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pachia ἐν Καίρῳ, Sch-
 luss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
 νάχῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κ.λ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων παρ' ἑπα-
 σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
 φαρμακωμπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

CH. FÉRIÉ. — *Traité élémentaire d'Anatomie médicale du Système nerveux.* — Paris. 1886. I. V. in 8. avec 213 fig. dans le texte. Aux bureaux du progrès médical. Rue des Carmes 14. Prix. 10 fr.

BOURNEVILLE. — *L'Année médicale.* (Huitième année) 1885. — Paris 1886. Chez Plon. Rue Garancière. No. 8. et 10. — Prix. 4. fr.

BOURNEVILLE et BRIGON. — *Manuel de technique des autopsies.* — 1. Vol. in 320. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3. fr — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carmes. 4. Paris.

Περικλέους Παιτρικίου. — **Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν.** — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις, 1885. Δρ. 12.
Τοῦ αὐτοῦ. — **Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν.** — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν δλω 15.